

Overweging 2-11-2014

Wij lezen een deel van het paas verhaal van Johannes.

Loed Loosen, schrijver van wat hij noemt

'Het derde testament'. zegt over deze tekst:

Tot vier keer toe wordt in dit verhaal gezegd,
dat Maria Magdalena huilt.

Daar moeten we niet overheen lezen.

Verdriet heeft in ons leven vaak recht van bestaan.

Het is niet goed om dat weg te moffelen en eraan voorbij te gaan.

Haar verdriet wordt ook niet ontkend.

Er wordt niet gezegd: "Vrouw, je moet niet huilen."

Er staat iets anders: "vrouw, waarom huil je?"

Die vraag doet recht aan haar verdriet.

Maar het bemoedigende is, dat het verhaal daar niet in blijft steken.

Het gaat verder.

Haar verdriet wordt als het ware opengebroken.

En dat gebeurt op een heel wonderlijke manier.

Dat de steen van het graf is weggenomen, dat maakt op haar geen indruk.

Dat er twee opvallend in het wit geklede engelen aanwezig zijn - toch niet gering - dat doet haar niets.

Geen enkele reactie van verwondering of eerbied.

Ze is nog helemaal bevangen door haar verdriet. Nog sterker:

zelfs als Jezus voor haar staat, dringt het niet tot haar door wat er aan de hand is.

Ze denkt dat ze met de tuinman van doen heeft.

Daar gaan de ogen pas open en

het dringt pas tot haar door wat er nu eigenlijk gaande is, als zij wordt aangesproken bij haar naam: Maria.

Het heeft iets heel fijnzinnigs: Jezus zegt hier niets over zichzelf.

Hij zegt niet: "Ik ben verrezen. Ik ben het".

Heel betrokken herhaalt hij de vraag van de engelen: "Vrouw, waarom huil je?"

Daardoor kan Maria Magdalena met haar verhaal komen. En dan volgt iets ontroerends;

Jezus begint niet over zichzelf maar hij noemt haar bij haar naam.

Dát brengt de door- braak en daarmee komt er een wending in het gebeuren. Nu breekt het licht door, en zij antwoordt zonder aarzeling: "Rabboeni meester." Laten we stil zijn

Het derde testament, Lood Loosen.